

13 בנובמבר 2002

קורות חייו של יצחק (איציק) ז"ל

איציק לוי נולד ב 9.4.1982.

בן זקונים להורים תמר ואברהם ואה לרינת.

איציק גר בשכונת יד התשעה .

במהלך שנותיו למד איציק בבתי הספר : ויצמן , חט"ב שמואל הנגיד

ובתיכון דור .

לאחר 12 שנות לימוד התגייס איציק לשורות צה"ל ושירת כנהג ביחידת

מודיעין .

איציק היה ילד שאהב לצחוק ולהצחיק, ילד שאהב את החיים ותמיד

ידע למצוא

את הטוב שבהם, בכל מקום שבו היה תמיד ידע איך להאיר את

הסביבה עם חיוכו

השובב שהתנוסס תמיד על פניו .
איציק תמיד היה מוקף בהמון חברים שליוו אותו - בחיים ...ועדיין
מלווים

בערב יום ראשון (7.4.2002) בסמוך לשעה 19.00 התרחשה תאונה
קטלנית בכביש
החוף, מחלף קיסריה שבה נהרגו ארבעה חיילים שבניהם היה איציק .
החיילים התבקשו לצאת לנסיעה שלא כמתוכנן , איציק התקשר לביתו
להודיע על נסיעה
נוספת .

במהלך התאונה המכונית סטתה מהכביש והתרוממה באוויר לכיוון
הנסיעה הנגדי ונחתה על
מכונית של תיירים שנהרגו במקום.

ב- 8.4.2002 התקיימה הלווייתו של יצחק (איציק) לוי ז"ל.

יהי זכרו ברוך

לאיזיק אחי היקרה,

ככל שצובר הזמן
נושרות ממני דמעותיך,
אבל צדיין מסקפת אותך
האצטוציט הראש, האהבה בלב.

השמחה חזרה, אבל נשאר קצת כאב.
חולמת עליך בלי סוף, מה איתך
מוסיפה לחלום עוד חלום.

על דמעות האהבה שלי אליך
נשאר רק הכאב
מי עוד יודע לזאת כמאני
מה שבתוך הסיפור העצום
לאבל האהבה.

בייתך, אק לא לבי.
צכשיו אתה מביט לתוך
צנייט אחרות וכל אותן הטחות,
שהטחת ושכחת פיוט שהלכת
הכל נאמר והאלאל לצולט.
לא! חלוק! אחרת שהכאק יצבור.

אני זוכרת את השפתיים, לא יכלו לצמוד
פיתוי לא היה מה להסתיר, הכל היה
לנו צנייט הביטוי הצחוק פתוק צנייט וצכשיו
הכאק השתלט על חיי. אני יודעת שאותך
איבדתי מלמן כבר,
מלמן אני אובדת אותך בצולט הרחוק פו אתה קבור.

לא שכחתי אותך ונשארתי פלצדייק,
לבי, פלצדייק. אני רוצה להיות איתך.
איציק - אני אובדת אותך ואמשיק לאהוב -

רִינת.

לאי ציק אה יקר

בכל שעובר הזמן
נשארת ממני דמעותיך
היא נעשית מעורפלת יותר
אבל עדיין משקפת אותך
הגעגועים בראש האהבה בלב
השמחה חזרה אבל נשאר קצת כאב
חולמת עליך בלי סוף מה איתך

מוסיפה לחלום עוד חלום
על דמעותיך האהבה שלי
אלייך היא הכאב
מי עוד יודע זאת כמוני
ומה שבכל הסיפור העצוב הזה
זה שאתה בטח כבר שכחתה אותי
לזה של עולם לא יידע
אוהבת אותך אחי איציק

"יפה כברך גרוך"

אמרו אהבה הייתי אך לא לבק
אנשי אתה מבית זתוק אינני אתרות

וט אונן הבטחות

שהבטחת נשכחו ביום מהלכת

כל נאמר והבית זלזלם

לא יחדור עתה אלתי שפחה ידבר

אני זוכרת בשהשפתיים קמ ילנו זמנך

בפיתוי לא היה מה זכרתי כל היה אלני צניק

הביתוי אמוץ קתיק צניי וככשם הכאב

השפחה חיי אני יקרת אונן

אני איקרת בבר מזמן אני אהבת אונן

כל העולם הרחוק שאתה אביו קלור אונן לא שפחה

אונתק אנו אנהבת אונתק בהנהחה אקולה סלי
ואנו ריק נשארתי לבד באצטיוק
ריק אונתק אנו באצה גי ריק אונתק אנהבת אצטק מיציין

"זהוה לכרזק ברזק!"

